

kuvituksen käytön myös tarinan kertomisessa. Heille sarjakuva ei ole vain teknisesti taidokasta piirtämistä vaan jonkin viestin välittämistä lukijalle sarjakuvaa välineenä käyttäen. Kertomisen tarve näkyy jäljessä.

Tuntemattomammista huippu-taitajista mainittakoon mm. ranskalainen Luc Cornillon, joka tekee huikaita seikkailusarjoja kieli poskea viistien parhaaseen amerikkalaisen tradition mukaan. Esim. Jim (marraskuu 1979) ja Kentucky Slim (joulukuu 1979). Englantilaisen Angus McKien pessimistiset science-fiction-sarjat vahvistavat hiipuvaa uskoa englantilaisen sarjakuvan tulevaisuuteen. McKie piirtää koneet loistavasti ja hänen värikyksensä on erinomaista, mutta ihmisvartalo on hänen Akilleen kantapänsä. McKieta: tammi-helmikuu 1979 ja helmikuu 1980.

Monet huippu-taitajat jäivät mainitsematta, mutta nuo edellä olleet nimet olkoot esimerkkeinä.

Laatusarjakuvan ystäville Heavy Metal on toisinaan horjah-televasta tasostaan huolimatta oikea aarrearkku, jonka tilaamista voin lämpimästi suosittelaa. Mainittakoon lopuksi vuoden 1981 herkkupaloista mm. uusi Christin & Mezières, Corbenin Bloodstar ja Crepaxin Valentina.

Juhani Tolvanen

HEAVY METAL -ANIMAATIOELOKUVA

Vuosikymmenen tai jopa kahden merkittävin ja tuorein animaatio-elokuva saanee ensi-iltansa vuoden 1981 loppupuolella, kun Heavy Metal - The Motion Picture syök-syy valkokankaalle.

Kesällä 1978 liikkeelle lähteneessä elokuvassa on yli puolituisina eri episodina, joista osa on ollut HM:ssa sarjakuvina ja osa on aivan tuoretta tavaraa.

Elokuvan musiikista huolehtii Bob Ezrin, joka tunnetaan mm. Pink Floyd -yhtyeen Wall-levyjien tuottajana. Elokuvan tekijöillä on aikomuksena saada musiikkisävyä maailman huippuyhtyeiden juuri tätä elokuvaa varten tekemää musiikkia.

Kustannuksiksi on budjetoitu n. 30 miljoonaa Suomen markkaa, jolla rahalla tehdään mm. animaatio Corbenin huikasta Den-sarjasta ja Berni Wrightsonin Captain Stern -istä. Elokuva tehdään useissa studioissa Lontoossa, Montrealissa ja Ottawassa.

Vaikka odottelemmekin elokuvaa kieli pitkällä niin sydämiämme kylmää ajatus, ettei koko kometta nähtäisi Suomessa. Eihän se ensimmäinen kerta olisi.

toimituksella on ollut vaikeuksia. Ensimmäinen päätoimittaja potkittiin pois 1979 lopussa ja hänen seuraajansa lähti 1980 lopussa. Näin ollen lehden sisältö on vaihdellut paljon.

Ted White, joka oli päätoimittajana 1980 sanoi Comics Journalin haastattelussa (no. 50, October 1979), että Heavy Metal on tienneksyys, jossa kohtaa kolme nyky-kulttuurin ilmiötä:

science-fiction, sarjakuva ja rock-musiikki. Rockia kunnioitettiin lokakuussa 1980 omalla teemanumerolla, jossa oli mm. Druillet'n raju "Lead Guitar". Lehdellä on ollut toinenkin teemanumero. Lokakuussa 1979 omistettiin koko lehti H.P. Lovecraftille. Lovecraft (1890-1937) oli amerikkalainen kirjailija, jota monet pitävät Poen parhaana seuraajana. Lovecraft kirjoitti selkäpiitä karmivia kauhuroomaaneja ja -novelleja, joiden tapahtumapaikkana oli useimmiten Uuden Englanninsyrjäinen seutu Yhdysvalloissa. Lovecraftia ei ole suomennettu, mutta hänen kannattaa tutustua. Mielestäni hän on loistava.

Lovecraft-numeron taitelijoista kannattaa mainita Moebius,

kirjailija Robert Heinleinista ja syyskuussa Eurorockista.

Sarjakuvajutuista mainittakoon Guido Crepax (huhtikuu), Tintti (elokuu) ja Japanin sarjakuva (marraskuu). Sarjakuvartikkelit ovat tietosanakirjaseppo Maurice Hornin käsi-alaa.

Vuoden 1980 aikana uutta olivat myös piirtäjähaastattelut: Jeronaton (kesäkuu), Bilal (heinäkuu), Moebius (elokuu), Druillet (syyskuu) ja Crepax (joulukuu). Piirtäjähaastattelujen taso on hieman vaihdellut, mutta joka tapauksessa niissä on ollut paljon asiaa.

Lehden sarjakuvista noin puolet on ranskalaisia ja loput tulevat Yhdysvalloista ja eri puolilta maailmaa. Nyt on kuitenkin päätoimittaja taas kerran vaihtunut ja nuo hyvät palstat (ei koske haastatteluja) on ainakin nykyisessä muodossaan uhatu lopettaa. Lopettaminen olisi ikävä asia, sillä lehden artikkeleista oli paljon hyötyä: kylviväthän ne tiedon jyvää muun maailman sarjakuvasta amerikkalaiseen kiviikkoon, vaikka lennähtiin niistä myös jyväsä Eurooppaan.

Valo tulee Euroopasta

Heavy Metalin taiteilijoiden lista on upea. Mukana ovat mm: Bilal (jatkuvasti 1979 lähtien), Caza (lähes joka numerossa 1980), Cornillon, Corben, Crepax, Druillet (jatkuvasti), Jeronaton, Tardi (huikaa Circus helmikuussa 1980), Moebius (jatkuvasti), Berni Wrightson vain äärimmäisiä huippuja mainitakseni.

Selvä yleispiirre lehden sarjoissa on se, että amerikkalaiset sarjat ovat korkeasta teknisestä tasostaan huolimatta mitään sanomattomia, poikkeuksena ovat tietysti huiput kuten Corben ja Wrightson. Yleensä amerikkalaiset sarjat ovat tyhjäänpäiväisiä egotrippejä, koristeellisia seuramatkoja sisävaruuteen. Ne vilauttelevat itseisarvoina vähäpukaisia naisia tai halpahintaista fantasiaa. Niiden sidokset ihmiselämään jäävät ohuiksi ja tuntuu siltä kuin ne roikkuisivat tyhjinä kehyksinä salongin seinällä.

Pelastuksen ratsuväki tulee Euroopasta. Caza, Bilal, Moebius Druillet, Tardi, vain joitakin mainitakseni, ymmärtävät mieli-

JATKUU SIVULLA 21

Heavy Metal amerikkalainen sarjakuvalehti 98 sivua ilmestyy 12 kertaa vuodessa levikki n. 185.000 kpl. tilaushinta: US\$ 10.00/vuosi (jokaisessa HM:ssa on kuitenkin tarjouskuponki, jolla lehden saa 14.00 dollarilla) US\$ 32.00/2 vuotta US\$ 39.00/3 vuotta lisäksi US\$ 5.00 postimaksuihin. tilausosoite: Heavy Metal Dept. 1280 .635 Madison Avenue New York, NY 10022, USA

HEAVY METAL-ikkuna Eurooppaan

Maailman parhaat sarjakuvat ovat nykyään joko ranskalaisia tai italialaisia. Sarjakuvan synnyinmaa, Yhdysvallat, on jäänyt kehityksessä pahasti jälkeen Comics Coden kastruoitua sikäläisen sarjakuvan 1950-luvun alussa. Muutamat poikkeukset vahvistavat vain sääntöä. Näin ollen ranskaa ja italiaa taitamattomat seisovat pimeässä huoneessa ikkunoita hapuillen. Noista va'oukoista paras on Heavy Metal.

Vuoden 1977 huhtikuussa alettiin Yhdysvalloissa julkaista ranskalaisen Metal Hurlant -lehden amerikkalaisista painosta. Heavy Metal -nimisen julkaisun takana oli Twenty First Century Inc. (sittemmin vuodesta 1979 National Lampoon Inc.).

Amerikkalaisten ja ranskalaisen yhteistyössä alkoi kuitenkin vähitellen ilmetä kitkaa. Vuonna 1979 Heavy Metal laajensi ranskalaisia suhteitaan hankkien materiaalia mm. Pilote-lehdeksi. Tällöin piirtäjäkaarti laajeni mm. Bilalilla ja Cazalla. Sitter. Metal Hurlantin omistajayhtiö Les Humanoïdes Associés kärsi konkurssin, mutta se ei onneksi vaikuttanut mitenkään kummankaan lehden ilmestymiseen. Yhteistyövaikoudet huipentuivat 1980 viralliseen suhteiden katkeamiseen. Amerikkalaiset eivät olleet enää "Metal Hurlant -koiran häntä", kuten he asian ilmaisivat.

Heavy Metalin linja ei ole vielä selkeytynyt. Ulkomaisten hankaluuksien lisäksi lehden

Druillet ja Arthur Suydam sekä Margerin.

Ted Whiten aikana Heavy Metalin tuli uutuutena säännöllisiä artikkeleita mm. science fictionista, underground-sarjakuvasta, elokuvasta, rockmusiikista ja sarjakuvasta. Mielenkiintoisimmista artikkeleista mainittakoon mm. läpi vuoden jatkunut underground-sarjakuvan historia, tammi-helmikuussa ollut artikkeli ja haastattelu kirjailija Stephen Kingistä. Kingin romaani The Shining oli Stanley Kubrickin Hohto-elokuvan pohjana. King kertoo mm. kuinka tuon kirjan aihe syntyi. Toukokuussa oli juttu puolalaisesta elokuvaohjaaja Skolimowskista (Huuto 1978). Elokuussa tarjottiin mm. tietoja

